

ע"פ 64471/05/16 - יניב דביר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 64471-05-16 דביר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 00

בפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערער יניב דביר
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (כב' השופט ע. מסראווה) מיום 7.4.16, לפיו הורשע המערער בהעדור ולאחר שמיעת ראיות, בעבירה לפי ס' 7(ב) לחוק עזר לתל-אביב יפו, הסדרת מקומות רחצה ונגזר עליו קנס בסך ₪ 2,000 והתחייבות להמנע מעבירה על סך ₪ 1,500.

בקשתו לביטול פס"ד שניתן בהעדור נדחתה בהחלטה מיום 8.5.16.

להלן נימוקי הערעור:

1. לדברי המערער הוא פנה למזכירות במועד שנקבע לדיון בשעה 09:00 והודיע כי הוא חולה, איננו מסוגל לנהל את הדיון וכי יש לו תור לרופא בשעה 11:00. למרות זאת בחר בית משפט קמא לקיים את הדיון בהעדור.
2. ההרשעה התבססה על עדותו של שוטר שעמו יש לו הכרות רבת שנים ומבקש להתנכל לו.
3. במועד ההקראה הודיע המערער לבית המשפט כי היתה לו תקלה באופנוע ולכן הורידו בשפך הירקון ליד הקיר של אולם הארועים טראסק.
4. המקום בו עמד האופנוע איננו מוגדר כחוף כך שלא סיכן איש.
5. הקנס שהוטל על המערער מופרז בחומרתו.

דין

המערער לא הופיע למועד הדיון ביום 7.4.16, מועד שנקבע לשמיעת הוכחות ואת למרות שבישיבה קודמת הוזנה כי עליו להתייצב לדיון אחרת ישפט בהעדרו ומועד זה נקבע בנוכחותו.

זאת ועוד, מועד הדיון של ה- 7.1.16 נדחה לבקשת המערער. אשר על כן החליט בית משפט קמא לבקשת המשיבה, לשמוע הראיות בהעדרו של המערער ושמע את עדותו של השוטר מרקובי תומר מהשיטור הימי. במהלך שמיעת העדות הודיעה פקידת בית המשפט כי המערער התקשר למזכירות בית המשפט ומבקש לשלוח בקשה לדחיית הדיון. לאחר שמיעת הראיות הרשיע בית משפט קמא את המערער וקבע כי העבירה נשוא כתב האישום הוכחה על פי עדותו של השוטר שרשם דוח פעולה ת/1 על הארוע ואף תאר את הארוע מזכרונ. בית משפט קמא ציין כי המערער לא טען בפני השוטר כי יש תקלה באופנוע ולכן עמד על החוף ואף חזר באמצעות אותו אופנוע לים ונסע לדרכו. טענה זו הועלתה לראשונה רק בישיבת ההקראה. עוד ציין בית משפט קמא כי הוגשה תעודת עובד ציבור לפיה מדובר באזור האסור בהשטה או עגינה.

המערער הגיש בקשה לביטול פס"ד דן שניתן בהעדרו וטען כי היה חולה במועד הדיון, שלח בקשת דחייה ובהמשך צרף גם אישור רפואי.

בית משפט קמא בהחלטתו מיום 8.5.16 דחה את הבקשה דן וציין כי לאחר שבחן את המסמכים שצרף המערער מצא כי אין בהם כדי להצדיק ביטול פסק דין וכי לא פורטו בבקשה טענות הגנה כלשהן, או טענות המלמדות על עיוות דין שנגרם למערער.

במקרה שלפנינו בית המשפט קמא שמע כדן את הראיות בהעדרו של המשיב, אשר מועד הדיון נקבע בנוכחותו, הוא הוזנה כדן והדיון הקודם נדחה לבקשתו וזאת בהתאם לסמכותו לפי הוראות ס' 240(א)(2) לחסד"פ + ס' 130(ח) לחסד"פ, הרשיעו על פי הראיות שהובאו בפניו וגזר את דינו.

עיינתי בפסק הדין, בבקשת המערער לביטול פס"ד דן ובמסמכים שצרף ולא מצאתי כי נפלה טעות בשיקוליו ובהחלטתו של בית משפט קמא.

לא מצאתי כי נגרם עיוות דין כלשהו למערער בנסיבות הללו ואף לא שוכנעתי כי אכן לא יכול היה להתייצב בבית המשפט במועד שנקבע.

המסמכים הרפואיים מצביעים על כאב ראש, שיעול וכו', מחלה קלה באופן יחסי. הרופא אף ציין כי המערער "**במצב כללי יחסית טוב, ללא מצוקה**". לא נאמר במסמכים הללו כי המערער איננו יכול להופיע בבית המשפט מחמת מחלתו. בדיקת רופא וגם צילום, ניתן לבצע לאחר סיום הדיון בבית המשפט.

לענין גזר הדין, אינני סבורה כי העונש שנגזר על המערער מופרז בחומרתו. מדובר בעבירה חמורה שעלולה לסכן את ציבור המתרחצים. זאת ועוד, למערער יש הרשעה קודמת בעבירה דומה, למרות זאת המשיך לבצע עבירות.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור הן על פסק הדין של בית משפט קמא והן על ההחלטה.

ניתן היום, ב' אלול תשע"ו, 05 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

(הועלה היום לנט המשפט מודפס בגלל שביתת העובדים במועד כתיבתו והפגרה)

יש לשלוח את פס"ד לצדדים בדואר.